

Marmons

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Zona de Capolat.
Emplaçament
Alçada: Situada a mitja alçada del vessant dret de la riera de Clarà.
1120

Coordenades:

Latitud: 42.07792
Longitud: 1.77591
UTM Est (X): 398747
UTM Nord (Y): 4659153

Classificació

Número de fitxa 08045 - 202
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII / XIX / XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000904900CG95H0001AS

Fitxes associades:

[Sant Salvador](#)

[La Closa](#)

[Riera](#)

Autoria de la fitxa Rosa Soler Acedo - Societat d'Arqueologia del Berguedà.
Data de registre de la fitxa: dv., 15/04/2022 - 13:26

Descripció

Casa de planta rectangular amb coberta a dos vessants i carener d'est a oest paral·lel a la façana principal. Consta de planta baixa, planta pis i golfes, amb una estructura de planta basilical formada per tres cossos perpendiculars a la façana principal que mira a migdia.

Els murs perimetrals de la casa fan 60 cm de gruix i estan fets amb pedres de tipus sorrenc desbastades de diferents mides. Els dos murs mitgers mostren un gruix d'uns 55 cm a la planta baixa i uns 50 cm a la planta pis, tot mostrant la mateixa tècnica constructiva que en l'exterior. Les cantoneres són més grans que la resta del parament del mur i estan desbastades.

La porta principal, ubicada al mur sud, era de llinda de fusta (actualment ha estat substituïda), muntants de pedra desbastada i doella paral·lela. Mitjançant fotografies se sap que se li va construir un reforç de maó massís a cada brancal (probablement a finals del segle XIX o XX). A banda i banda de la porta principal hi ha dues petites finestres, probablement originals, de llinda, muntants i amplit de pedra amb la doella esbiaixada. Les obertures de l'interior de la planta baixa són dues, una a cada mur, de llinda de fusta (alguna substituïda) i muntants paral·lels de pedra desbastada. A la planta pis les finestres han estat reformades, però mitjançant fotografies se sap que la majoria eren de llinda de fusta sobre muntants de pedra. A l'interior, actualment hi ha dos passos, un a cada mur, situats davant per davant amb la llinda modificada (devia ser de fusta) i els muntants de pedra desbastada. També s'observa la traça de dues obertures a l'extrem sud dels murs i actualment anul·lades. A l'extrem nord, a la banda est, hi ha el que sembla un altre pas el qual, tot i que modificat, conserva la llinda de fusta. A la banda oest sembla que hi havia una altra obertura.

Observacions:

Adossat en el mur de llevant, situat en un nivell inferior, hi ha un annex actualment reconvertit en garatge. Per la banda de ponent trobem un altre petit annex d'ús desconegut.

A través de fotografies i informacions orals se sap que a la zona sud-est hi havia diversos annexos com són el paller, el corral de les ovelles, corts i altres espais destinats al bestiar i a magatzem.

Història

Aquesta casa, anomenada mas Barmons, és habitada per Pere de Barmons l'any 1382. Al 1541 pertanyent a l'amo de la Closa de Masenys. L'any 1641 Rafael Closa ven a carta de gràcia la casa de Barmons i Sant Miquel (Antigament Torneula, actualment Sant Salvador) a Francesc Salau. Al 1683 Rafael Closa ven perpètuament la Closa, Marmons, Sant Miquel i la Riera a Josep de Giblé. Al testament de Francesc Salau s'esmenta que la casa de Marmons sigui consignada a la Comunitat de Preveres de Berga. A partir del 1799 passarà a mans de la comunitat amb diferents reverents com a administradors.

Mitjançant l'anàlisi de la seva estructura, aquesta apunta que al segle XVII la casa presentava l'estructura bàsica d'origen, formada per tres cossos paral·lels separats per dos murs mitgers orientats de nord a sud. A planta baixa, en el cos central i adossada al mur oest, es troba l'escala d'accés a la planta pis, feta de pedra (actualment refeta) i de dos trams. La resta del nivell era destinat a estables. La distribució de la planta pis seria amb la sala en el cos central, amb la llar de foc, el forn de pa i la pica en el mur nord i els fogons en un dels dos murs laterals. L'escala d'accés a les golfes, d'un sol tram, estaria adossada al mur mitger a la banda sud-oest de la sala. Els murs mitgers mostren dues obertures, cadascun disposades en paral·lel (actualment les situades al sud estan tapiades), les quals donarien accés a les habitacions distribuïdes a banda i banda de

la sala. A les golfes trobem els dos murs mitgers que arriben fins a la coberta i dues obertures a cadascun d'ells seguint la distribució de la planta pis, les quals devien obrir a espais independents de magatzem possiblement graners i habitacions.

Probablement la construcció de l'annex que s'adossa al mur de llevant es va realitzar al segle XIX. Es tracta d'una estructura situada a una cota inferior a la casa i es podria correspondre al femer, avui reconvertit en garatge. Adossada al mur de ponent hi ha una petita estança que podria datar del segle XX de la qual en desconeixem l'ús. També en aquest període es degué construir la comuna de cos exempt, actualment desapareguda, la qual estava situada a la banda est de la façana sud, on hi havia una finestra.

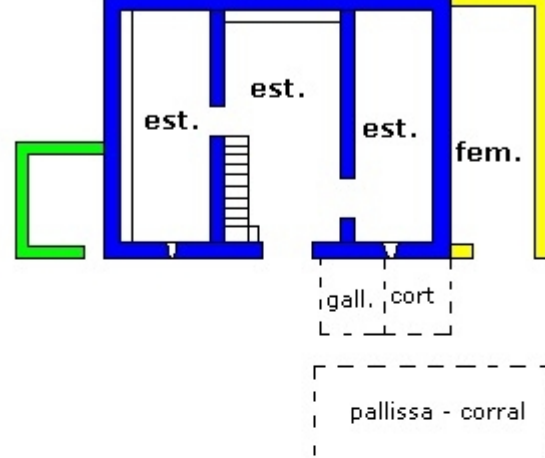
Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022). Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

CUNILL, Jaume (2020). Els primers cognoms del Berguedà. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004). Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

Primera planta

